

ת"פ 51486/05/14 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד מאליק מוראד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 51486-05-14 מדינת ישראל נ' מוראד(עציר)

בפני כב' השופט דניאל פיש

מאשימה מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי ע"י

ב"כ עו"ד יעל וייסהוף

נגד

נאשם

מאליק מוראד ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מסרי

גזר דין

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון חלקי שלא כלל הסכמה אודות העונש וניתנה הכרעת דין בעניינו ביום 30.10.14 לפיה הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות לפי סעיפים 333 + 335 (א)(1) לחוק העונשין.

2. כאמור בכתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין המתלונן קיימת היכרות מוקדמת והם גם קרובי משפחה. ביום 15.5.14 בשעה 11:00 עמד המתלונן בחצר בית הוריו בכפר כאבול. הנאשם שעבר במקום ברכבו האט וקילל את המתלונן. בעקבות כך נסע המתלונן אחרי הנאשם עד שהגיעו לחורשה בקרבת מקום לכניסה הראשית לכפר כאבול. בהגיעם לשם, הם ירדו מרכביהם, הנאשם התנפל על המתלונן הכה בו ותקף אותו באמצעות חפץ חד תוך שהוא דוקר אותו בפניו, בראשו בחזהו ובזרוע שמאל. המתלונן התגונן וניסה להדוף את הנאשם ותוך כך גרם לו הנאשם לשבר מאלט באצבע 4. מייד לאחר מכן עזב הנאשם את המקום והשאיר את המתלונן כאשר הוא שוכב על הקרקע פצוע וזב דם. המתלונן נסע ברכבו אל חבר אשר פינה אותו לקבלת טיפול רפואי. צוין שכתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן חתכים בבית חזה שמאל, חתך בצוואר, חתכים בראש, המטומות תת עוריות וסימני חבלה בבית החזה, חתך מדמם בלחי באורך 4 ס"מ, דקירה בזרוע הפרוקסימלית שמאל וכן שבר מאלט באצבע 4. המתלונן אושפז עד ליום 16.5.14.

טיעוני ב"כ הנאשם

3. המדינה טענה כי לנאשם עבר פלילי הכולל מספר רב של עבירות אלימות כאשר לחובתו 3 הרשעות באותה עבירה בה הוא הורשע כעת. המדינה בהגינותה ציינה כי הרשעות אלו אינן חדשות וניתנו לפני מספר שנים. נטען שאין להתעלם מן העובדה כי מדובר באדם אלים מאוד שפוגע שוב ושוב באחרים. נטען שהעונשים הקלים שהוטלו בעבר לא הרתיעו את הנאשם מלחזור על ביצוע העבירה. נטען שהנאשם היה זה שיזם את המהלכים. נטען שתגובותיו והתנהגותו היו דיס-פרופורציונאליות וזאת בהתאם

עמוד 1

לתוצאה לפיה רק המתלונן נפגע קשות. נטען שאילו היה מדובר באדם נורמטיבי שהיה מגיע לאירוע דומה, ניתן היה להעלות טענה לאשם הדדי אך לא כך במקרה דנן כאשר מדובר באדם אשר דרך קבע פותר סכסוכים בדרך אלימה מאוד. נטען עוד שהפגיעות היו במקומות רגישים בגוף עם פוטנציאל לנזק קשה יותר ונטען עוד שלאחר התקיפה הותיר הנאשם את המתלונן מדמם ושוכב במקום. נטען שמדובר באדם אלים נטול רסן שנעדר כל סימפטיה לאחרים. נטען שלמעט הודאתו בכתב האישום, אין סיבה להקל עמו. נטען שבמקרה דנן אין בהודאה כדי להוות חרטה אלא חסכון שיפוטי בלבד.

4. באשר למתחם הענישה ההולם, נטען כי עונש הולם ינוע בין 2 - 5 שנות מאסר בפועל. ב"כ המדינה חזרה והדגישה את נתוני האישיים השליליים של הנאשם וטענה שקיימת הצדקה להטיל עונש ברף העליון של המתחם. ב"כ המדינה הפנתה לפסיקה לפיה הוטלו עונשי מאסר בפועל במקרים דומים בשיעור שבין 33 חודשי מאסר בפועל עד 5.5 שנות מאסר בפועל. המדינה ביקשה בנוסף לפסוק פיצוי ממשי ומאסר מותנה.

טיעוני ב"כ הנאשם

5. הסניגור לא הקל ראש בביצוע העבירה וגם לא טען כי גם הנאשם קרבן באירוע הדדי. ביחס לנזק נטען שלמתלונן צלקת בפנים ובגוף. ביחס לנזק ביקש הסניגור להסתמך על מסמכים רפואיים שהוגשו (נ/2). נטען שמתחם הענישה שהוצע אינו מבוסס. ביחס לעברו נטען שהרשעתו האחרונה של הנאשם היתה לפני 8 שנים וההרשעה לפני כן היתה משנת 1996, לפני 18 שנה, וקיימת גם הרשעה נוספת משנת 1992. הסניגור חזר והדגיש כי אינו מקל ראש בעברו אך טען שמדובר בהרשעות ישנות וכי יש לקחת זאת בחשבון. נטען שמאז הנאשם התחתן והקים משפחה. נטען שהיתגרות הנאשם במתלונן היתה מינורית ומבחינתו העניין הסתיים עם הקללה. נטען שהמתלונן לא היה חייב לנסוע בעקבות הנאשם וכי למתלונן ולנאשם אחריות משותפת בקשר להחלטה לנסוע לחורשה וכי שניהם ירדו מרכביהם כדי להתעמת. נטען עוד כי אין לדעת אם המתלונן לא החזיק גם הוא דבר מה בידיו. נטען שלחובת המתלונן סוג של אשם תורם בגין האירוע. ביחס לנזקים שנגרמו למתלונן הפנה הסניגור למסמכים הרפואיים וטען כי לא נגרמו נזקים גופניים רציניים. הסניגור טען שאין ללמוד גזרה שווה מהפסיקה שהובאה על ידי המדינה כיוון שבאותם מקרים היו נסיבות חמורות יותר ותחת זאת איזכר פסיקה לפיה הוטלו בגין אירועים דומים חודשי מאסר ספורים בלבד. במישור הנסיבות האישיות הוזכר מכתב מראש המועצה לטובת הנאשם ונטען כי טרם המקרה הנאשם ניהל משך תקופה ארוכה חיים נורמטיביים וגם עבד למחייתו. נטען עוד כי הנאשם לקח אחריות על המעשה, חסך זמן לבית המשפט בהודאתו.

הנאשם עצמו הביע חרטה על המעשים.

דין

6. עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעה בגין עבירה בגין פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין משנת 2006 (גזר הדין ניתן בשנת 2008) כאשר אז הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל; הרשעה משנת 1996 בגין חבלה או פציעה כשהעברין מזוין לפי סעיף 335(1) לחוק העונשין- אז הושת עליו מאסר על תנאי; הרשעה בגין סעיף 380 לחוק העונשין משנת 1993; שתי הרשעות מהשנים 1991 ו- 1987 מבית המשפט לנוער בגין עבירות אלימות, אשר כללו בשני המקרים חבלה ופציעה כאשר העברין מזוין לפי סעיף 335 לחוק העונשין.

7. הוגש סיכום אשפוז של המתלונן (נ/2) לפיו תוארו דקירות בבית החזה, בראש, בצוואר וביד שמאל. לא תוארה סכנת חיים.

8. הוגש מכתב מראש המועצה (נ/1) המתאר את אישיותו של הנאשם כחיונית וכאדם נעים הליכות. תצהיר שהוגש מטעם המתלונן תיאר את נזקיו הגופניים וקשיים כלכליים בעקבות הפגיעה בו וציין שלא נערכה סולחה.

9. מבחינת פסיקה איזכרה המדינה ת"פ (ת"א) 40331/07 **מדינת ישראל נ' מגארי מוחמד** (13.4.2008) שם הוטל עונש של 4.5 שנות מאסר בגין עבירה לפי סעיף 335(א)(1) וסעיף 333 לחוק העונשין. המקרה התייחס להשלכת אבן כבדה במשקל 2 ק"ג שפגעה בראשו של המתלונן. נוהל הליך הוכחות. צוין שהעבירה בוצעה זמן קצר לאחר שחרור הנאשם ממאסר קודם.

בע"פ 6260/05 **מאלק חדרה נ' מדינת ישראל** (23.2.2006) בערכאה הדיונית הוטלו 3 שנות מאסר כאשר במהלך ויכוח דקר הנאשם בחפץ את המתלונן. היה מדובר בתיגרה במהלכה שלף המערער חפץ חד ודקר את המתלונן בבטנו והוא נאלץ לעבור ניתוח. צוין שמדובר בנאשם בן 18 ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

בע"פ 8711/09 **פייסל יאסין נ' מדינת ישראל** (28.6.2010) הוטלו 33 חודשי מאסר בפועל על נאשם כאשר האירוע החל עת עבר המתלונן במקום, המערער קילל אותו ובתגובה התקרב אליו המתלונן ואז דקר אותו המערער בגב התחתון. למתלונן נגרם קרע בכליה והוא אושפז משך 8 ימים. המערער טען להגנה עצמית, טענה שנדחתה הן בערכאה הדיונית והן בערעור. הערעור על הכרעת הדין ועל העונש נדחה ועל אף תסקיר חיובי לא התערב בית המשפט העליון בעונש שהוטל.

10. הסינוגר הגיש פסיקה מקלה יותר: בת"פ 42432-11-11 **מדינת ישראל נ' צבי בן ימין** (8.7.2012) הורשע הנאשם בעבירות לפי סעיפים 333 + 335 (א)(1) לחוק העונשין בגין מספר דקירות בפלג גוף עליון של המתלונן אשר חייבו את אשפוזו וזאת על רקע עימות אלים בעקבות קשר רומנטי שהסתיים בין הנאשם לאחותו של המתלונן כאשר המתלונן המשיך להטריד את האחיות. מפגש בין הנאשם למתלונן התפתח לאלימות. בית המשפט ייחס משקל לנסיבות שברקע העבירה ועבר פלילי לא מכביד של הנאשם והטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' חליל שיכה** (2.4.2014) בגין עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר בית המשפט המחוזי גזר עונש של בעבודות שירות. היה מדובר בויכוח שהדרדר לאלימות מחוץ למספרה והנאשם נגח בפניו של המתלונן ולאחר מכן דקר אותו באמצעות מספרים בצלעות ובגבו. בית המשפט קבע שבנסיבות המיוחדות של היותו של הנאשם בן 31, נורמטיבי ובעל משפחה ללא עבר פלילי, אין מקום למיצוי הדין ובית המשפט העליון לא התערב אולם לא בלי לבטים.

בע"פ 5956/13 **מדינת ישראל נ' אחמד אבו נג'מה** (28.11.2013) הורשע נאשם בביצוע שתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין כאשר בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 82 ימים ומאסר על תנאי. באותו מקרה תואר כי בעקבות סכסוך בין אחיו של הנאשם ואדם אחר שהתפתח למספר מעורבים, הנאשם ואחרים דקרו את המתלוננים. בית המשפט העליון העמיד את העונש על 15 חודשי מאסר בפועל.

11. הערך החברתי שנפגע במקרה דנן הוא הזכות לשלמות הגוף ובטחונו של המתלונן. מבחינת נסיבות האירוע הפגיעה היתה פגיעה בינונית, כאשר מדיניות הענישה עולה מתוך הפסיקה שאזכרה לעיל.

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לא התקיים תכנון מוקדם או לפחות לא תכנון מוקדם משמעותי. באשר לנזק הצפוי מביצוע העבירה, אין לי אלא לחזור על הגישה הידועה של הפסיקה לעבירות בנשק קר ותופעת הסכינאות (אם כי לקולא לא הוכח כי נעשה שימוש בסכין ממש אלא חפץ חד כלשהו). אין ספק שהנאשם היה צריך להבין את הפסול שבמעשיו. עם זאת, ההדדיות המסויימת ביזום האירוע מהווה שיקול לקולא ובנוסף, מידת הנזק בינונית בהתחשב בשימוש בנשק קר.

13. מתוך כל האמור הגעתי למסקנה שהמתחם ההולם ביחס לעבירה המושלמת נע בין 6 חודשי מאסר לבין 4 שנות מאסר, בנסיבות העניין.

14. באשר לגזירת העונש הראוי לנאשם, אני לוקח בחשבון לחומרה את עברו הפלילי בעבירות דומות במהלך השנים ולקולא את העובדה כי בשנים האחרונות הוא ניהל חיים נורמטיביים ולא הסתבך בפלילים. כמו כן, יש להתחשב בהודאה ובחסכון בזמן שיפוטי. על רקע כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי על רקע עברו אין מקום להמנע מהטלת מאסר בפועל. יוער למען הסדר כי הנאשם עצור מיום 19.5.14.

15. אשר על כן, הנני מטיל על הנאשם את העונשים כלדקמן:

1. מאסר בפועל של 18 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו מיום 19.5.14.

2. עונש מאסר על תנאי למשך 12 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו אשר יחול במידה יובצע עבירות שהן פשע המפורטות בפרק י', סימן ד', לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

3. פיצוי המתלונן בסך של 12,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.5.15.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ה, 04 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט